Р Е Ш Е Н И Е
№ 2428

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 14.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова
ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1630** по описа за **2014** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите (К.) с адрес [населено място] 1000, пл. „С.” №4А срещу РЕШЕНИЕ от 07.10.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 23-и състав по нахд №4402/2013г., с което е отменено изцяло наказателно постановление (НП) №К-[ЕГН] от 30.01.2013г., издадено от А. М. М. – член на К., с което на [фирма] на основание чл.230а, вр. чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за защита на потребителите (З.) е наложена имуществена санкция в размер на 1000.00 (хиляда) лв.

Касаторът поддържа допуснато касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК поради неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Посочва, че нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, са описани достатъчно ясно и точно в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП, не е налице разминаване между описанието на нарушението и правната му квалификация. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС, НО, 23-и състав по нахд № 4402/2013г. и по същество на спора да потвърди НП № К-[ЕГН] от 30.01.2013г.

Ответникът по касационната жалба [фирма],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] оспорва касационната жалба в писмена молба

от 14.03.2014г.
Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Със съдебно решение от 07.10.2013г. СРС, НО, 23-и състав по нахд №4402/2013г. е отменил НП №К-[ЕГН] от 30.01.2013г., издадено от А. М. М. – член на К., с което на [фирма] на основание чл.230а, вр. чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 ЗЗ. е наложена имуществена санкция в размер на 1000.00 (хиляда) лв.
За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С. П. С. – К., на свидетел на установяване на нарушението М. С. Ш., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че не е налице нарушение на чл.230а ЗЗ., тъй като на наказаното дружество не са дадени законосъобразни задължителни предписания. Районният съдия е констатирал допуснато нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН поради липса на описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, което ограничило правото на защита на наказаното лице да разбере за какво поведение му се налага наказание.
Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 23-и състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.
На основание чл.220 АПК касационната инстанция напълно възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: На 11.06.2012г. И. Р. Ф. подала жалба до К. с оплакване, че електронната страница на [фирма] съдържа невярна информация, тъй като е посочено, че доставката е безплатна за цялата страна, а при поръчан от нея артикул с цена 12.43 лв. с ДДС при доставката на стоката на 08.05.2012г. с наложен платеж по куриерска фирма й били поискани 19.13лв., т.е. доставка за сметка на клиента. На 10.07.2012г. с писмо №Ц-02-1341 била изпратена покана до управителя на [фирма] Б. М. на основание чл.192а, ал.2 ЗЗ. да се яви в К. в срок от 3 дни. Писмото било редовно получено на 12.07.2012г. До 28.09.2012г. в К. не се явил представител на [фирма]. За констатираното нарушение на чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 ЗЗ. бил съставен АУАН № К-[ЕГН] от 08.10.2012г. и издадено обжалваното пред СРС НП № К-[ЕГН] от 30.01.2013г.
Съгласно чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 ЗЗ. длъжностните лица от Комисията за защита на потребителите имат право:
1. на достъп до всички документи, свързани пряко или косвено с нарушение на този закон, независимо от формата на документа;
2. да разпоредят на всяко лице да предостави сведения за нарушения на този закон, които са му известни.
С посоченото в АУАН и НП писмо №Ц-02-1341 от 10.07.2012г. управителят на [фирма] Б. М. е поканен да се яви на основание чл.192, ал.2 ЗЗ. пред К. – пл. „С.“ №4А, ет.4, стая 411. Писмото не съдържа никакви други указания до лицето, какви документи или сведения да предостави. Писмото е получено редовно на

12.07.2012г.
С писмо №Ц-02-1341 от 28.09.2012г. управителят на [фирма] Б. М. е уведомен, че поради неявяването му във връзка с писмо №Ц-02-1341 от 10.07.2012г. следва да се яви в К. на 08.10.2012г., 10:00 часа за съставяне на АУАН. Липсват данни за връчване на писмото на [фирма].
При така посочените данни от административно наказателната преписка районният съдия е достигнал до правилен и обоснован извод за липса на описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, съобразно чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, което винаги представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяна на НП. Това е така, тъй като с писмо №Ц-02-1341 от 10.07.2012г. на лицето не са дадени никакви конкретни указания за представяне на документи или даване на сведения по смисъла на визираните за нарушени разпоредби на чл.192, ал.1, т.1 и т.2 З.. Нещо повече, в писмото е посочено, че явяването на представител на лицето е в изпълнение на контролните правомощия на комисията по чл.192, ал.2 З., която разпоредба визира коренно различни правомощия, свързани с извършено нарушение. След като на лицето не са дадени конкретни указания по чл.192а, ал.1, т.1 и т.2 З., то същото не може да бъде санкционирано на основание чл.230а З. за неизпълнение на разпореждане. Като е достигнал до идентични правни изводи районният съдия не е допуснал визираното в касационната жалба касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК.
По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 07.10.2013г. на СРС, НО, 23-и състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 07.10.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 23-и състав по нахд № 4402/2013г.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.